

POLITECHNIKA RZESZOWSKA

Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej

Zadanie projektowe 1 - sprawozdanie

Algorytmy i struktury danych

Oliwia Konefał

Nr albumu: 173157

1. Wstęp oraz opis problemu

Algorytm ukazany w programie ma za zadanie rozwiązywać następujący problem: Znajdować malejący podciąg o największej długości, dla ciągu (w postaci tablicy) zawierającego wartości całkowite.

Przykład:

Wejście: $A[] = [-10, 5, 8, 1, -4, -4, 10, 3, -1, 1]$

Wyjście: Najdłuższe malejące podciągi to 8, 1, -4 oraz 10, 3, 1.

W kodzie programu zostały wykorzystane powyższe, konkretne dane. Algorytm zadziała również dla dowolnych, innych wartości oraz każdej długości tablicy. Do zagadnienia, można podejść na wiele, różnych sposobów.

Program został napisany w środowisku Code::Blocks IDE w języku C++.

2. Algorytm zapisany w pseudokodzie

```
FUNKCJA NajdluzszyPodzbior(arr[0], dlugoscTablicy) {  
    obecnyPodzbior = to_string(arr[0])  
    wczytaj koncowaListaPodzbiorow;  
    dlugoscObecnegoPodzbioru = 1;  
    dlugoscNajdluzszegoPodzbioru = 1;  
    for(int i = 1; i ≤ dlugoscTablicy - 1; i++) {  
        if(arr[i] < arr[i-1]) {  
            dlugoscObecnegoPodzbioru++;  
            dlugoscNajdluzszegoPodzbioru = dlugoscNajdluzszegoPodzbioru + “,” +  
            to_string(arr[i])  
        }  
        else {  
            if (dlugoscNajdluzszegoPodzbioru == dlugoscObecnegoPodzbioru) {  
                koncowaListaPodzbiorow = koncowaListaPodzbiorow + “ oraz ” +  
                obecnyPodzbior  
            }  
            else if (dlugoscNajdluzszegoPodzbioru < dlugoscObecnegoPodzbioru) {  
                dlugoscNajdluzszegoPodzbioru = dlugoscObecnegoPodzbioru  
                koncowaListaPodzbiorow = obecnyPodzbior  
            }  
            dlugoscObecnegoPodzbioru = 1  
            obecnyPodzbior = to_string (arr[i])  
        }  
    }
```

```
}
```

```
if (dlugoscNajdluzszegoPodzbioru == dlugoscObecnegoPodzbioru) {  
    koncowaListaPodzbiorow = koncowaListaPodzbiorow + " oraz " +  
    obecnyPodzbior
```

```
} else if (dlugoscNajdluzszegoPodzbioru < dlugoscObecnegoPodzbioru) {
```

```
    dlugoscNajdluzszegoPodzbioru = dlugoscObecnegoPodzbioru
```

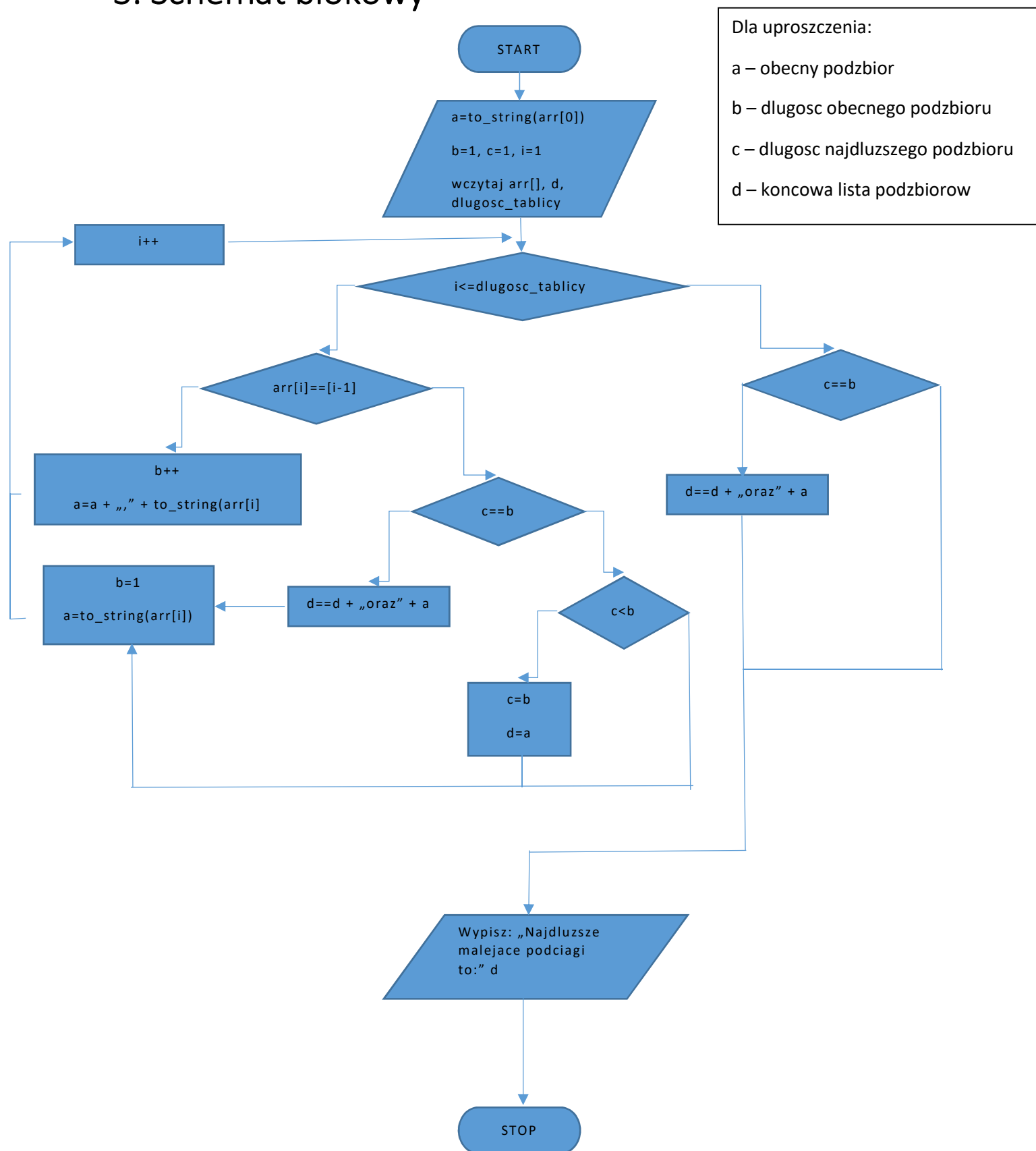
```
    koncowaListaPodzbiorow = obecnyPodzbior
```

```
}
```

```
Wypisz: „Najdluzsze malejace podciagi to: ” koncowa listaPodzbiorow
```

```
}
```

3. Schemat blokowy

4. Opis szczegółowych implementacji problemu

Iterując po tablicy liczb sprawdzamy czy obecny element jest mniejszy od poprzedniego.

- Jeśli tak, to oznacza, że długość obecnie sprawdzanego podciągu wzrasta o jeden. W związku z tym inkrementujemy zmienną `currentSubsetLength` oraz dodajemy wartość obecnie sprawdzanego elementu tablicy do zmiennej `currentSubset`, oddzielając elementy podciągu znakami „, ”.
- Jeśli nie, to oznacza, że nasz podciąg został przerwany. Teraz, w zależności od rezultatu porównania obecnie najdłuższego znalezionej podciągu (`lengthOfLargestSubset`) do tego, który właśnie został przerwany (`currentSubsetLength`) będą wykonywać się inne operacje. Jeśli okaże się, że obecny podzbiór jest tak samo długi jak istniejący najdłuższy to oznacza, że mamy dodatkowy najdłuższy podzbiór. Wtedy, do naszej końcowej zmiennej `finalSubset` dodajemy obecny podciąg oddzielony frazą „ oraz ”. Jeśli długość najdłuższego podciągu jest mniejsza od tego właśnie przerwanego to oznacza, że mamy nowy, jedyny, najdłuższy podciąg. Dlatego wartość `lengthOfLargestSubset` nadpisujemy długością tego przerwanego ciągu, a wartość `finalSubset` nadpisujemy tym ciągiem. Na końcu bloku kodu, który jest wywołany, resetujemy tymczasowe wartości przechowujące dane o obecnym ciągu, który został właśnie przerwany.

Ostatni blok kodu, wywołujący się po iteracji po tablicy, ma za zadanie obsłużyć sytuację, w której ostatni element tablicy przekazanej do funkcji jest częścią najdłuższego podciągu. Jeśli ostatni element tablicy jest kontynuacją podciągu, to podczas jego iteracji wpadnie on w warunek `if(arr[i] < arr[i-1])`. Tymczasowe wartości zostaną zwiększone, ale nie zostaną wywołane operacje porównujące obecny podzbiór z najdłuższym podzbiorem. Dlatego musimy ostatni raz porównać te wartości by potencjalnie nadpisać najdłuższy istniejący ciąg.

5. Złożoność czasowa oraz obliczeniowa

W programie zostały wykonane testy mierzące czas wykonywania algorytmu dla podanych ilości danych: 500, 1000, 2000, 5000 i 10000.

Wykres ukazuje zależność – im więcej danych wejściowych, tym więcej czasu wymaganego czasu na obliczenia.

Złożoność obliczeniowa – liniowa – $O(n)$ – czas działania jest proporcjonalny do rozmiaru danych wejściowych.

Wykonane testy potwierdzają złożoność obliczeniową.

6. Wnioski i podsumowanie

- Główny kod programu został zaimplementowany w oddzielnej funkcji, która jest wywoływana wewnątrz programu
- Wykonano testy sprawdzające złożoność obliczeniową oraz czasową
- Program wypisuje wyniki w konsoli
- Kod programu został opatrzony stosownymi komentarzami, pomagające lepiej zrozumieć przeprowadzane operacje

Spis treści

1. Wstęp oraz opis problemu	2
2. Algorytm zapisany w pseudokodzie	3
3. Schemat blokowy	5
4. Opis szczegółowych implementacji problemu	6
5. Złożoność czasowa oraz obliczeniowa	7
6. Wnioski i podsumowanie	8
7. Kod programu.....	9

7. Kod programu

```
#include <iostream>

#include <string>

#include <array>

using namespace std;

int getLargestSubsets(int arr[], int lengthOfArray);

int main()
{
    int tab[10] = {-10, 5, 8, 1, -4, -4, 10, 3, -1, 1};

    getLargestSubsets(tab, 10); //wywołuje funkcje zawierająca główny kod programu

    return 0;
}

int getLargestSubsets(int arr[], int lengthOfArray)
{
    string currentSubset = std::to_string(arr[0]);
    string finalSubset;
    int currentSubsetLength = 1;
    int lengthOfLargestSubset = 1;

    for(int i = 1; i <= lengthOfArray - 1; i++)
    {
        if(arr[i] < arr[i-1]) {
            currentSubsetLength++;
        }
    }
}
```

```

    currentSubset = currentSubset + " " + std::to_string(arr[i]); // dlugosc obecnego ciagu wzrasta o
1
} else {
    if (lengthOfLargestSubset == currentSubsetLength){ // gdy dlugosc poprzednio znalezionej
najdluzszego ciagu jest rowna obecnemu, obydwa ciagi staja sie wynikiem koncowym

        finalSubset = finalSubset + " oraz " + currentSubset;

    } else if (lengthOfLargestSubset < currentSubsetLength) {

        lengthOfLargestSubset = currentSubsetLength; // gdy dlugosc poprzednio znalezionej
najdluzszego ciagu jest mniejsza od obecnego, nadpisuje koncowy wynik obecnym ciagiem

        finalSubset = currentSubset;

    }

    //resetuje dane tymczasowe, gdy ciag zostaje przerwany
    currentSubsetLength = 1;
    currentSubset = std::to_string(arr[i]);
}
}

//blok, ktory pokrywa przypadek, gdy najdluzszy podciag konczy sie na ostatnim indeksie tablicy
if (lengthOfLargestSubset == currentSubsetLength) {
    finalSubset = finalSubset + " oraz " + currentSubset;
} else if (lengthOfLargestSubset < currentSubsetLength) {
    lengthOfLargestSubset = currentSubsetLength;
    finalSubset = currentSubset;
}

cout<<"Najdluzsze malejace podciagi to : "<<finalSubset<<endl;
}

```